

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ บทบาทเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุแห่งการกระทำ
ความผิดของเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดลำปางแผนกคดี
เยาวชนและครอบครัว

ผู้เขียน

นายณภัทร คุ่มตลอด

ปริญญา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

ในการค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง บทบาทเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุแห่งการกระทำ
ความผิดของเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
1.ศึกษาหามาตรการเชิงรุกที่ศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะนำมาใช้เพื่อป้องกันแก้ไขสาเหตุการกระทำ
ความผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดลำปางในคดีรุนแรงและ2.ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำ
มาตรการตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขสาเหตุ
ของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดลำปาง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง
ที่กระทำผิด จำนวน 139 คน ผู้ปกครองเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีอาญาจำนวน 83 คน
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวจำนวน 3 คน ผู้พิพากษาสมทบศาล
จังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 23 คน และ เจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง จำนวน 5 คน

ผลการวิจัยมีดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนในพื้นที่จังหวัดลำปางที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย
อายุขณะกระทำผิดมากกว่า14 ปีแต่ไม่ถึง18 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
บิดามารดามีบุตร 2 คน และส่วนมากแล้วจะเป็นบุตรคนแรกของบิดาและมารดา ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง
และมีรายได้น้อยกว่าเดือนละ10,000 บาท เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะกระทำผิดมากที่สุด เด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในตัวเมือง
กระทำผิดมากกว่าเด็กที่อยู่นอกตัวเมือง โดยมีสาเหตุการกระทำผิดมาจากอารมณ์ชั่ววูบทำให้
ลืมตัว เพื่อนชักชวน แต่เป็นกระทำผิดในคดีรุนแรงน้อยกว่าคดีไม่รุนแรง

มาตรการเชิงรุกของศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวและของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปางที่นำมาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดลำปาง ที่ได้ดำเนินการมาแล้วคือการจัดโครงการอบรมให้ความรู้ก่อนการกระทำผิด มีการสร้างเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อร่วมมือกันในการช่วยกันป้องกันและแก้ไขสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดและเมื่อกระทำผิดแล้วได้ใช้มาตรการตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้นปรากฏว่าได้ผลสำเร็จอย่างดี แต่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดยังได้รับการดำเนินการระดับน้อยเนื่องจากบางมาตรการไม่สามารถนำมาใช้ได้ทุกคดี มาตรการต่างๆที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้นนำมาใช้กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีรุนแรงได้ แต่ควรเพิ่มมาตรการสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดรุนแรงให้เข้มงวดขึ้น เช่นการกวดขันดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดและจริงจัง โดยใช้วิธีการคุมประพฤติเช่นเดียวกับการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคดีทั่วไปและกำหนดให้ชุมชนต้องรับผิดชอบด้วย เพื่อชุมชนจะได้สอดส่องดูแลความประพฤติได้

สำหรับมาตรการตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ซึ่งมีด้วยกัน 4 รูปแบบ คือ 1.การใช้วิธีการไกล่เกลี่ย 2.การประชุมกลุ่มครอบครัว 3.การพิจารณาแบบล้อมวง และ 4.คณะกรรมการบูรณาการชุมชน นำมาใช้กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีรุนแรงในสังคมไทยได้เนื่องจากเป็นมาตรการที่ทำให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกลับคืนสู่สังคมด้วยความเต็มใจยอมรับของชุมชนหรือสังคมนั้นๆที่สำคัญชุมชนหรือสังคมต้องแสดงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมด้วยและเมื่อสามารถนำมาตรการตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีรุนแรงในสังคมไทยได้ ก็ขอยกย่องวิธีการหรือรูปแบบดังกล่าวมาใช้กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีอาญาธรรมดาที่ไม่ใช่คดีรุนแรงได้ด้วยเช่นกันเนื่องจากเป็นคดีที่มีอัตราโทษต่ำกว่า

Independent Study Title Proactive Role in Preventing and Solving Juvenile Delinquency of
Lampang Provincial Court, Juvenile and Family Division

Author Mr.Napat Khumtalord

Degree Master of Public Administration

Independent Study Advisor
Assoc.Prof. Siripong Ladavalaya Na Ayuthya

ABSTRACT

The purposes of this independent study, Proactive Role in Preventing and Solving Juvenile Delinquency of Lampang provincial court, juvenile and family division, were to (1) investigate proactive measures, which the Lampang provincial court, juvenile and family division, has taken to prevent and correct causes and action of the juvenile in Lampang province in serious criminal cases, and (2) examine the possibility of taking the restorative justice as a guideline to prevent children and young persons from recommitting crimes.

The samples of this study were 139 juveniles in the Lampang observation and protection center, 83 parents of the juveniles, 3 judges and 23 associate judges of Lampang provincial court, juvenile and family division, and five officers of the Lampang observation and protection center.

The findings revealed that:

Almost all of the Lampang juvenile criminal wrongdoers were male, 14-18 years old, studying in junior high school. The majority of their parents have two children; more interestingly, most wrongdoers are the eldest child of the family. They came from low-income families earning less than 10,000 baht per month. Children and young persons whose parents live together and staying with their parents had a tendency to commit a crime the most. In terms of location, the juveniles living in the urban areas had more a proclivity to break the law than those residing in the rural areas. The most principal cause of committing crimes by teenagers was to be quick-tempered, and persuaded by friends, but the juveniles tend to commit less serious crimes than petty crimes.

To solve the problems mentioned above, the Lampang provincial court, juvenile and family division, and the observation and protection center took the proactive measure to prevent and solve the youth crimes such as providing knowledge before the juveniles committed a crime. In addition, they established a connection with both government and private sectors so as to cooperate in the preventing and solving Juvenile delinquency. In case the youth accused, the restorative justice was applied and its outcomes were effective and efficient. All measures mentioned above, however, were adopted in a low level because they could not be introduced into all cases, but they were successful when dealing with serious juvenile crimes. Nevertheless, some additional approaches should be included such as supervising the juvenile felons closely and seriously under a probation officer like juvenile delinquents. In addition, the community must have responsibilities to watch on the juveniles.

Regarding restorative justice, four modes were introduced; that is, mediation, family meeting, sentencing circles, and community reparative boards. These approaches may apply to overcome problems of juvenile delinquency, especially in serious crimes. The restorative justice is one of several significant measures to remedy the injured and provide an opportunity for wrongdoers to share responsibility for society. The young committing a serious crime should be backed into the community with warm welcome. More importantly, the community or society must also show public responsibilities. Once the restorative justice has taken place in serious juvenile criminal cases in Thai society, it should also be applied to the minor crimes as well because the latter are in a lower scale of punishment.